

Najsvätejšie Srdce Ježišovo a modlitba svätého ruženca

Brat Tomáš Gajdoš O. P.

22. mája 2024 ✝ Cirkev ✝ Božské Srdce Ježišovo

Rok s Božským Srdcom Nášho Pána

Vo vianočnom období sme si pripomenuli 350. výročie zjavenia Božského Srdca Ježišovho svätej Margite Márii Alacoque. K zjaveniu došlo 27. decembra 1673. Preto sme sa v Nadácii Slovakia Christiana rozhodli, že rok 2024 až do 27. decembra venujeme úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Kult Božského Srdca Ježišovho predstavuje teda už 350 rokov významnú formu katolíckej zbožnosti, ktorá formovala katolícku identitu po Tridentskom koncile a v reakcii na protestantskú revolúciu. Kult Božského Srdca Ježišovho, ktorého obraz dominoval väčšine starších vydání Jednotného katolíckeho spevníka, bol ozdobou našich katolíckych domácností a zároveň pohoršením pre generácie bludárov, predstavuje jeden zo skúšobných kameňov katolíckej pravovernosti.

Je symbolom toho, že Ježiš Kristus, Boží Syn, prijal ľudské telo, ktorého centrom je práve srdce. Symbolom toho, že trpel v ľudskom tele a vstal z mŕtvych v ľudskom oslávenom tele. Je symbolom lásky Nášho Pána k nám ľuďom, je útočiskom kresťanských rodín v boji s ich nepriateľmi.

V rámci celoročného pripomínania tohto kultu, jeho histórie, umeleckej aj literárnej prezentácie, začíname na portáli Christianitas.sk pravidelnú sériu článkov na tému Božského Srdca Ježišovho.

Božské Srdce Ježišovo, zmiluj sa nad nami!



Zdroj: picryl.com

Drahý Spasiteľ nám dal nenahraditeľne krásnu pobožnosť, keď svätej Magdaléne Pazzis zjavil nevyčerpatelné poklady svojho Srdca, a keď vyslovil želanie, aby Jeho Božské Srdce bolo uctievané. Celý katolícky svet ustavične plní túto Jeho vôľu a to veľmi vďačne a s veľkou radosťou. Uctievanie Božského

Srdca vrcholí vždy v mesiaci jún: v horúcom mesiaci dozrievania obilia páli láska k tomu Srdcu, takže naše krehké a slabé srdcia dozrievajú v láske k nášmu Bohu – Spasiteľovi.

Členovi ružencového bratstva sa ustavične otvárajú všetky a vždy nové poklady našej sv. viery, spojenia to duše s Bohom. Medzi týmito pokladmi jeden z najhlavnejších a najzácnejších je práve Božské Srdce. Nie je teda div, že počas modlitby svätého ruženca sa s Ním neprestajne stretávame, že naše srdce túžiace vždy po čomsi lepšom, dokonalejšom, stále čerpá z Neho. Preto tu podáme niekoľko myšlienok, ako môžeme v pätnástich tajomstvách posvätného ruženca rozjímať o hĺbkach Božského Srdca Ježišovho:

I. Požehnaný je plod života prečistej Panny, Ježiš, ktorého ona z Ducha Svätého počala. To najsvätejšie Srdce, ktoré my dnes tak vrúcne uctieваме, bolo utvorené v lone jeho panenskej Matky od Ducha Svätého. Toto Srdce je srdcom Syna večného Otca, so Slovom Božím podstatne zjednotené, teda božské. Syna Božieho prosíme o zmilovanie pre lásku jeho Srdca, jeho Matku zase žiadame, aby prosila za nás hriešnych.

No vtelenie Syna Božieho neznamená pre nás len zmilovanie, len odpustenie hriechov. Milosrdenstvu Božiemu a nesmiernej láske Srdca Ježišovho sa to videlo málo, iba netrestať nás nevďačníkov. Druhá božská osoba sa stala človekom, aby sme život mali, a to hojnosť života, aby sme dosiahli život večný. Jeho milosťou sme sa dostali priamo do svetla neprístupného, v ktorom Boh prebýva. Inými slovami: Syn Boží prišiel na svet preto, aby sme sa stali svätými. Keď nás takto poučuje prvé tajomstvo svätého ruženca, zjaví sa nám pred duševnými očami Srdca Ježišovho, ako prameň života a svätosti, Srdce, z ktorého plnosti my všetci sme prijali.

II. Prosba: „Srdce Ježišovho, ohnisko lásky, schránka spravodlivosti a ľúbosti, plné dobroty a lásky“ sa vzťahuje na všetky tajomstvá svätého ruženca. Predsa ju akosi najlepšie chápeme pri modlitbe druhého desiatku: „Ktorého si, Panna, pri návšteve Alžbety nosila“. Veď láska, ktorá viedla Preblahoslavenú Pannu k svätej Alžbete, vyžarovala z lásky Srdca Ježišovho pod prečistým Srdcom Panny Márie. Z tohože Božského Srdca žiarila láska, ktorú udeľovala Panna Mária podľa slov Evanjelia: „I stalo sa, ako počula Alžbeta pozdravenie Máriino, zaplesalo nemluvniatko v jej živote a Alžbeta bola naplnená Duchom Svätým. I zvolala veľkým hlasom a riekla: Požehnaná ty's medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ (Lk 1,41–42)

III. Keď sa Ježiš narodil, anjeli ho oslavovali svojím chválospevom. Pastieri sa vydali na cestu do betlehemskej maštale a s pokorným srdcom mu odovzdali svoje jednoduché dary, aby videl, že ľudia dobrej vôle ho s láskou vítajú. Prišli aj učenci, králi z ďalekých východných krajov a predložili mu svoje skvostné dary. Pritom sa mu aj klaňali, aby videl, že ho aj učené ľudia a mocní milujú a uznávajú za svojho zvrchovaného Pána. Srdce Ježišovho je teda kráľom a strediskom všetkých srdc. K Nemu sa môže vždy a za každých okolností s nekonečnou dôverou obrátiť každý chudobný a bohatý, jednoduchý a učený, pastier a kráľ, len nech je dobrej vôle a úprimnej mysle.

IV. Kliatbou hriechu zdeptané pokolenia ľudské túžili po Vykupiteľovi. Očakávali lepšiu budúcnosť, dúfali, že Boh sa zmiluje a dá svetu pokojnejšie časy. V Jeruzalemskom chráme zacítilli raz dvaja staručkí svätí ľudia, že chrám prestáva byť prázdny, že v chráme zavládol svätý pokoj, že do chrámu prišiel sám Boh. Bol to spravodlivý Simeon a nábožná Anna. Bolo to vtedy, keď vkročili do chrámu svätý Jozef a Panna Mária s Ježiškom, aby ho obetovali. Obaja starci v duši zaplesali, lebo tak cítili, že odveká túžba neskazených srdc sa splnila, že Srdce Ježišovho, túžba výšin večných je v ich bezprostrednej blízkosti.

V. Panna Mária a svätý Jozef našli dvanásťročného Ježiša v chráme medzi kňazmi a učeními zákonníkmi, ktorí všetci trnuli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Dvanásťročný Ježiš ich poučoval a presvedčil ich, že v jeho Srdci sú všetky poklady múdrosti a vedomosti. A dvanásťročný Ježiš, ako to píše svätý Lukáš evanjelista, vzrástol v múdrosti a veku i v milosti u Boha i u ľudí. Jeho Srdce to bolo, v ktorom má Otec zaľúbenie.



Beatrice Offorová (1864 - 1920), *Modlitba ruženca*

zdroj: wikipedia commons

VI. Ježiš sa za nás krvou potil na hore Olivovej. V ťažkom duševnom zápase sa dlhšie modlil. Svoju modlitbu zakončil slovami: Otče môj, ak nemôže tento kalich odísť tak, aby som ho nepil, nech je tvoja vôľa. A vydal sa za nás do rúk hriechnikom. Tým sa Jeho Srdce stalo zmiernením za naše hriechy.

VII. S dojatím sa modlíme druhý desiatok bolestného ruženca: ktorý bol za nás bičovaný. Dôkladní znalci našej svätej viery vravia a vôbec mnohým svätým dušiam to bolo zjavené, že dobrotivý Spasiteľ prijal na seba muky bičovania pre naše hriechy nečistoty, pre nezriadené telesné žiadosti. Áno, Srdce Ježišovo bolo pre naše zlosti strýznené.

VIII. Kati počuli pri výsluchu Ježišovom pred Pilátom ako o sebe tvrdí, že on je kráľ. Ako kráľ, ktorý nevládne mečom, násilím a trestom smrti, musel trpieť pre svoje kráľovstvo spravodlivosti a lásky tak hroznú bolesť na svojej presvätej hlave, ako aj potupu a výsmech, keď bol za nás trním korunovaný. Jeho Srdce bolo vtedy potupením nasýtené.

IX. Štvrtý desiatok bolestného svätého ruženca nám ukazuje Ježiša, ktorý za nás kríž niesol. Spolu nám pripomína slová Ježišove: Kto chce byť mojim učeníkom, musí sa zaprieť, vziať svoj kríž a nasledovať ma. Každý kresťan musí trpezlivo znášať všetky útrapy tohto života. V trápeniach nás však neopúšťa, ale s veľkým milosrdenstvom nám pomáha niesť náš kríž, lebo Jeho Srdce je trpezlivé a veľkého milosrdenstva.

X. Keď sa modlíme piaty desiatok bolestného ruženca, naša duša sa stretáva bezprostredne so svojim ukrižovaným Bohom. Dobrý člen ružencového bratstva vtedy zabudne na celý svet. Pre neho jestvuje len Ukrižovaný a jeho duša. Ubolená duša sa má s kým porozprávať, kto jej porozumie, má sa komu požalovať, má koho o ochranu a pomoc prosieť. Počuje slová: Dôveruj, lebo ja som premohol svet. Svet premohol, lebo

Jeho Srdce bolo až do smrti poslušné, kopijou prerazené, Ono je obeta za hriechy.

XI. Čo bude s nami po smrti, na konci sveta, pripomína nám prvý desiatok slávneho ruženca. Kto sa svätý ruženec modlieva, vie, že jeho zmŕtvychvstanie bude slávne: Ježiš Kristus, ktorý slávne zmŕtvychvstal, povedal, že každého, kto v Ňom verí, vzkriesi na posledný deň k životu večnému. Srdce Ježišovo je život náš a vzkriesenie naše.

XII. Nanebovstúpenie Pána Ježiša je nám zárukou, že sa dostaneme do večnej blaženosti. Kto pre Neho a s Ním trpel, ten bude spolu s Ním oslávený. On, ktorý slávne na nebesá vystúpil, nenechá nás osirotených ani v tomto živote, ani v hodine smrti, keď budeme jeho pomoc najviac potrebovať. Srdce Ježišovo je nádej v Ňom umierajúcich. On vstúpil na nebesá, aby nám pripravil večný príbytok. Pripravil nám ho s láskou svojho Srdca. Preto vzdycháme k tomuto Srdcu: Dom boží a brána nebeská.

Druhé tajomstvo slávneho ruženca zavedie našu dušu do nebeských výšin, za naším láskavým Spasiteľom. Ukáže nám Ho odeného slávou večného Otca a klaniame sa Srdcu Ježišovmu, nekonečnej velebnosti.

XIII. Iba ten človek je ozaj cnostný a dokonalý, ktorého sám Boh zdokonaľuje, ktorého Duch Svätý svojou milosťou a svojimi darmi obohacuje. Bez Jeho pomocnej milosti človek žije v hriechnosti, nie je v ňom nič dobré. Člen ružencového bratstva teda zdokonaľuje svoju dušu a vôbec spoločnosť ľudskú, keď vyprosuje dary Ducha Svätého pre seba, aj pre svojich blížnych. Čerpá zo Srdca Ježišovho, žriedla všetkých cností.

XIV. Pán Ježiš nielen sám vstúpil na nebesia, ale vzal tam aj svoju Matku. Tam prijme aj nás, keď budeme užívať Jeho milosť a keď tejto nebudeme odporovať. Jeho Srdce je spása v ňom dúfajúcich.

XV. Posledné tajomstvo nás oboznamuje s nebeskou slávou Matky Božej a tiež so slávou všetkých Božích svätých. Stretávame sa teda so Srdcom Ježišovým, slasťou všetkých svätých.

Každý ctiteľ Božského Srdca Ježišovho pozná litánie o tomto Najsvätejšom Srdci. Keď sa teda modlieva svätý ruženec, v každom desiatku sa stretáva so Srdcom Toho, koho miluje jeho duša.

Článok vyšiel pôvodne v časopise Svätý ruženec č. 4/1946, redakciou Christianitas dodatočne štylisticky upravený

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/najsvatejsie-srdce-jezisovo-a-modlitba-svateho-ruzenca/>